

[Ole Henriksen]

rejst, har ministeren sådan set besvaret bekræftende, dog med den undtagelse, at dette projekt, der er sat på skinner nu, skal undersøges færdigt først. Det er da klart, at det ikke er nogen skråsikker udtalelse om, at vi bare kører deruda'. Det må da også ligge helt naturligt, at i det øjeblik et eller andet projekt falder for en nærmere prøvelse, så må man selvfølgelig tage fat på anden led, for Det kgl. Teater skal altså have løst sine problemer.

Jeg ved ikke, om det konservative folkeparti er tilfreds med den formulering. Det har altså ikke udmøntet sig i noget dagsordensforslag. Jeg forstod på fru Grethe Fenger Møller, at man var tilfreds med dette, og jeg mener også, at der ikke har været udtalt noget mere skråsikkert, end at alle parter kan leve videre med den beslutning, der ligger her.

Hr. Waldorff kunne ikke forstå, at SF deltog i dette – jeg var lige ved at sige kor om at være med til at redde Det kgl. Teater. Nej, det er muligt, at hr. Waldorff og i øvrigt også hr. Poulsaard heller ikke forstår det. Der snakkes om, at dette er et knæfald for kultureliten. Det er jo en længere diskussion, som vi tog, da vi havde en mere principiel forespørgsel om kulturen her i landet sidste år, og dér kom vi næsten alle sammen ind på vores syn på, hvordan vi definerer kulturelite osv. Jeg har da fået oplyst, at det årlige besøgstal for Det kgl. Teater ligger på ca. ½ million mennesker. Det kan selvfølgelig godt være, at der er gengangere, men altså deromkring. Jeg synes nok, at hvis det er så mange, kultureliten appellerer til, så må jeg sige, at så har den trods alt også sin berettigelse her i samfundet.

Jeg ved ikke, om hr. Waldorff vil føle sig tilfreds med, at vi omdøber Det kgl. Teater til Nationalscenen. Det ville jeg da gerne være med til, den kaldes jo begge dele. Jeg vil godt støtte et forslag i den retning, hvis det kommer hertil.

Det, der ellers ligger, er, at SF ikke i denne forbindelse siger, at hvis vi skal have Det kgl. Teater, så skal vi opgive alt det, der hedder opsøgende teater og børneteater og opsøgende kulturvirksomhed. Hr. Waldorff stiller det op, som om vi gør det til et enten-eller. Jeg synes nok, at vores politik stort set går ud på, at der her er tale om et både-og. Vi skal have plads til Det kgl. Teater, men vi

skal rigtignok også have plads til børneteater og opsøgende teater i samme udstrækning. Det er vores ønske, og vi vil også til enhver tid stemme for, at man prioriterer disse andre arter af kulturformidling op på samme niveau, som man prioriterer Det kgl. Teater.

Ib Nørlund (DKP):

Der bliver jo sagt mærkelige ting under en sådan debat. En af dem var hr. Waldorffs bemærkning om, at kommunisterne stod vagt om den højborgerlige kunst, var det vist. Det tyder på et lidt indsnævret kultursyn, som vist nærmest går ind hos hr. Poulsaard, så vidt jeg forstod, og det burde vel være en advarsel. Fordi der står »kongelig« på et teater, kan der jo godt foregå noget ordentligt dér. Vi er faktisk ikke tilhængere af, at man jævner Rosenborg med jorden, fordi det blev bygget efter instruks af en kong Christian den Fjerde, ikke engang af, at man jævner Jellinghøjene med jorden, fordi det var den første konge, som var dér.

Til hr. Poulsaard vil jeg godt sige, at meningen med mine ord ikke var, at jeg mistænkte hr. Poulsaard for at gå rundt og udrydde gamle mennesker. Det vil jeg slet ikke insinuere. Men hr. Poulsaard skulle faktisk en gang imellem høre efter, hvad han selv siger – jeg ved, det er lidt svært at få ham til at høre efter, hvad vi andre siger. Hele logikken i det, han ridsede op, var jo, at i tidligere tiders samfund, hvor man altså kunne lade de gamle komme af vejen mere ekspedit, var der råd til kultur og til at bygge teatre, og jeg ved ikke hvad. Men nu har vi det ikke. Når man prøver at følge en sådan bemærkning ud ad tangenten efter dens eget logiske indhold, så fører det ud i sådanne meningsløshedser som dem, jeg påpeger.

Kulturministeren talte om elevskolen. Jeg synes i og for sig, at det er en dårlig idé at vende tilbage til det tidligere dér. Det vil i hvert fald være en yderligere belastning for teatret. Faktisk er erfaringerne med teaterskolen jo positive, forekommer det mig. En hel generation af de yngre kunstnere, som optræder rundt omkring på scenerne, er udgået derfra. Der kunne måske være tale om, at man forbandt de sidste år på teaterskolen med en vis optræden på Det kgl. Teater. Det var en ting, man kunne overveje.